

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

Kendsgerningen er den decideret modsatte. Igennem vores beskæftigelsesvenlige politik, vores politik, som går ud på at nedsætte det samlede forbrug her i landet ved at spare mere på de offentlige budgetter, end vi giver i skattelettelser, ville vi have fået klaret betalingsbalancen og sat gang i beskæftigelsen, således at vi ikke havde haft de store problemer og vanskeligheder, som vi har i øjeblikket.

Christophersen (V):

Hvis det virkelig forholder sig således, at finansministeren besvarer hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s indlæg ved at trække kopier frem, så vil jeg foreslå, at finansministeren og hr. Svend Andersen (Rosk. a.) i fremtiden bare udveksler deres kopier. Så slap vi andre måske for disse debatter, som vi nu har hørt for tredje eller fjerde gang. Det er blot et forslag til, hvorledes man kan forkorte disse finanslovdokumenter og holde sig til det helt centrale og væsentlige fremfor alle disse udenomsværker.

Må jeg i øvrigt sige til hr. Svend Andersen (Rosk. a.), der er Cicero-interesseret, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) burde i øvrigt studere, hvordan hr. Cicero endte sin tilværelse.

I øvrigt vil jeg godt sige til hr. Svend Andersen (Rosk. a.), at det var da en interessant oplysning, at fremskridtspartiet i år ikke vil afskaffe bruttokasseunderskuddet. Det er på 33 mia kr. Så vidt jeg erindrer, fremsatte fremskridtspartiet sidste år spareforslag på – var det 36 eller 37 mia kr.? Det var deromkring. Skal det forstås sådan, at man nu vil foreslå et mindre beløb? Kunne vi i det hele taget få et bud på, hvad man mener med, at man vil nedsætte beløbet ganske væsentligt. Jeg forstod på en diskussion, jeg havde med hr. Svend Andersen (Rosk. a.) i Middagsmagasinet i dag, at han mente, at et underskud på 16 mia kr. var et, man kunne acceptere i år. Jeg synes i og for sig, at det kunne være interessant at få det præciseret netop ved denne lejlighed, for det er jo en ny linje i fremskridtspartiets holdning til finanspolitik, at man nu vil acceptere et underskud. Jeg vil gerne vide, om de 16 mia kr. var et sted, man kunne tænke sig at lægge sig, for så kunne man jo have stemt for finanslovsforslaget sidste år.

Palle Simonsen (KF):

Jeg vil gerne indlede med at rette en fejl i forhold til finansministeren. Man fik ligesom indtryk af ved at høre finansministerens svar til mig før, at jeg kun havde talt om besparelser, som ikke ramte nogen som helst. Jeg vil gerne citere ordret fra, hvad jeg egentlig sagde. Det var et citat fra perspektivplanredegørelsen, hvor der står, at der består en mulighed for at skrue tempoet ned i de offentlige udgifters vækst, og at dette i mange tilfælde er muligt uden større tab for klienterne og samfundet. Det kan tage både 3 og 5 år varigt at ændre forløbet. Det var et citat fra perspektivplanredegørelsen.

Når jeg brugte det, så var det for det første, fordi jeg mener, at det er meget viist, hvad der er sagt her i redegørelsen. For det andet, fordi der faktisk ligger besparelser, som ikke behøver at berøre samfundsborgerne særlig meget, og dem burde i hvert fald alle kunne blive enige om. Men det er da klart, at det er ikke milliardbeløb, det drejer sig om.

Vi forestiller os også i det konservative folkeparti, når vi taler om de langsigtede besparelser, at der er besparelser, der må ramme det ene eller det andet sted, for ellers kan man selvfølgelig ikke få besparelser, som reelt ændrer på det offentliges budgetter på længere sigt. Og vi lægger meget vægt på – det synes jeg måske ikke at vi har fået så meget svar på fra finansministeren – at der kommer nogle politiske forhandlinger i gang om disse langsigtede besparelser.

Hr. Bertel Haarder var inde på noget, som svarer lidt til det, jeg sagde i første omgang, nemlig at der jo ikke er nogen tendens til, at man søger at vende udviklingen i dette samfund. Mange af de besparelser, der bliver gennemført, er præget af, at de kan gennemføres med hurtig virkning. Det er ikke ensbetydende med, at de er gunstige for samfundet på længere sigt. Jeg tror, at det, vi skulle tage fat på, er prioriteringen, som også andre ordførere har været inde på. Hvordan kan vi få et statsbudget, som hænger bedre sammen end det, der er vokset frem af, at hver ny lov har været en tilføjelse, mens der meget sjældent er piller områder ud, som tiden måske er løbet fra.

Jeg forstår godt – for at gå til et andet emne i finansministerens var – argumentationen